



ΡΟΡΑΓΑΝΔΑ

ΘΕΑΤΡΟ: ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ 05.03.2017

Ο Βασίλης Νούλας και ο Κώστας Κουτσολέλος ζουν τα χρόνια της αθωότητας μέσα από μια αιμομιξία

35 αποστάγματα (ανορθόδοξης) ζωής για το σεξ, το θέατρο, την αμαρτία και την ελευθερία.

Λίνα Ρόκου

Φωτογραφίες: Ανδρέας Σιμόπουλος / FOSPHOTOS

Στην νέα απόπειρα της θεατρικής ομάδας **Nova Melancholia** στη Στέγη –αυτή

τη φορά εντός του κτιρίου της σε αντίθεση με τον πολυσυζητημένο *Νεκρό* που παρουσιάστηκε στο Ηγνπος Project- ζωντανεύει ένα απόσπασμα του βιβλίου «Η αυτοκράτειρα» του **Δούκα Καπάνταη**. Παρακολουθούμε λοιπόν μαζί με δύο αδέρφια, ένα κορίτσι κι ένα αγόρι, ένα τηλεοπτικό ριάλιτι όπου μια γυναίκα τιμωρείται επειδή προχώρησε σε λεσβιακό σεξ. Πώς τιμωρείται; Μαστιγώνεται από τον ίδιο της τον γιο που πρέπει κατόπιν να συνουσιαστεί μαζί της. Εάν εκεί δεν νιώσει ευχαρίστηση κατά τη διάρκεια του σεξ τότε η μητέρα θανατώνεται, εάν έρθει σε οργασμό τότε σφραγίζεται στο μπράτσο με το αρκτικόλεξο YAM (Υιός Ασελγεί Μητέρα). Τα δυο αδέρφια που παρακολουθούν το σόου, ερεθίζονται και εμπλέκονται σε παιχνίδια ενηλίκων, σε έναν

στροβιλισμό ηδονής που όλως παραδόξως (ή όχι) έχει κάτι από την ξεγνοιασιά των παιχνιδιών των παιδικών μας χρόνων, τότε που μια απλή κίνηση, όπως το να παίρνεις φόρα και να πηδάς στα μαξιλάρια του καναπέ σε γέμιζε ευδαιμονία.

Ο **Βασίλης Νούλας**, ο σκηνοθέτης, και ο **Κώστας Κουτσολέλος**, ηθοποιός στα «Χρόνια της Αθωότητας» μιλούν αναμεταξύ τους χωρίς λογοκρισία για την παράσταση, το θέατρο, το σεξ, τις φαντασιώσεις, την ρουτίνα και τα σκουλήκια που θα μας φάνε όλους ανεξαιρέτως. Διαβάζεται και σαν μια συλλογή από χαϊκού.



Ο θίασος κατά τη διάρκεια των προβών.

Κώστας: Δεν με ρώτησε ο Βασίλης πώς μου φάνηκε το κείμενο. Δεν κάνουμε τέτοια εμείς. Δεν θεωρώ βοηθητικές αυτές τις συζητήσεις που κάνουν οι θίασοι, δεν τις βρίσκω λειτουργικές.

Βασίλης: Στο θέατρο νόημα έχει η πράξη. Του αρέσει, δεν του αρέσει ο ηθοποιός καλείται να υπηρετήσει την παράσταση πέρα κι από το κείμενο. Αυτό είναι το x εργαλείο, με αυτό θα πορευτεί κι αυτό θα σταθεί αφορμή για τους αυτοσχεδιασμούς.

Κώστας: Αυτές οι συζητήσεις για το πώς νιώθουμε για το κείμενο είναι σπατάλη λόγου. Μάλλον γίνονται από τους συντελεστές για δικούς τους ενοχικούς λόγους, για να αποδείξουν ότι ασχολούνται με κάτι.

Βασίλης: Εμείς χρησιμοποιούμε οπτικό υλικό και μεμονωμένες φράσεις του κειμένου επί τούτου, για να μην πηγαίνουμε κατευθείαν στο νόημα, σε αυτό που ακριβώς θέλει να πει.

Βασίλης: Είμαστε ανορθόδοξοι. Γενικώς.

Κώστας: Πάντως το συγκεκριμένο δεν είναι το συνηθισμένο κείμενο που θα διαβάσει κάποιος για να περάσει το βράδυ του. Είναι προκλητικό, δεν είναι;

Βασίλης: Θίγει ένα από τα πιο άγρια ταμπού, την αιμομιξία. Αναδεικνύει μάλιστα μια χαρά μέσα από την αιμομιξία, κι αυτό είναι το ωραίο.

Κώστας: Από οπουδήποτε μπορείς να αντλήσεις ηδονή.

Βασίλης: Ακόμη και από την ίδια σου την οικογένεια σου (γέλια)

Κώστας: Ναι, αν ήμασταν πραγματικά ελεύθεροι θα μπορούσε να συμβεί αυτό.

Βασίλης: Η ευχαρίστηση της αμαρτίας έχει χριστιανική βάση. Η αμαρτία είναι νόστιμη ακριβώς επειδή είναι απαγορευμένη. Το να σπας την απαγόρευση μεγιστοποιεί την ηδονή. Απλοί κανόνες που τους ξέρει η κοινωνία, τους σέβεται και τους ακολουθεί.

Βασίλης: Οι γονείς μου δεν ήρθαν να δουν τον *Νεκρό*. Όπως και να το κάνουμε είναι περίεργο να έρθει μια μάνα να δει τον 42χρονο γιο της γυμνό. Τώρα ντρέπομαι λιγότερο. Άλλος τα έγραψε, άλλοι τα αναπαριστούν. Εγώ τι φταίω;

Κώστας: Υπάρχουν λέει κάτι γαπωνέζικα τηλεπαιχνίδια με αιμομιξίες. Τα έχω ψάξει στο youtube αλλά δεν τα έχω βρει. Πάντως για τσόντες μπαίνω μόνο στο pornhub και στο xvideos.

Βασίλης: Και στην Παλαιά Διαθήκη που καταδικάζει τα Σόδομα και τα Γόμορρα τα περιγράφει με όλες τους τις λεπτομέρειες. Πάντα υπήρχε αυτός ο μηχανισμός που πυροδοτεί φαντασιώσεις.

Κώστας: Η φαντασίωση μου είναι να πάω με συντάκτρια της **Popaganda**. Είστε πιο λαχταριστές από εκείνες της *LIFO*.



Βασίλης: Το χάος καλλιτεχνικά είναι πολύ χρήσιμο. Στη ζωή όλα χάος είναι και όλο προσπαθείς να τα βάλεις σε μία τάξη / Κώστας: Με τα χρόνια μειώνεις το χάος για να αντέξεις τη ζωή. Ο Φρόνιτ είπε ότι μειώνουμε κάποιο μέρος της ηδονής για να κερδίσουμε ασφάλεια. Αλήθεια είναι.

Κώστας: Οι άντρες δεν περιγράφουν την συνουσία στους φίλους, μόνο λένε αν τελικά την κατάφεραν ή όχι. Ξέρεις γιατί γίνεται αυτό; Γιατί έχουν φοβερή ανασφάλεια. Φοβερή. Δεν είναι καθόλου σίγουροι για το ότι το 'χουν κι έτσι δεν ανοίγουν τέτοιες συζητήσεις με λεπτομέρειες. Προτιμούν να μιλούν για αθλητικά.

Κώστας: Ο τρόπος που σαν παιδοέφηβος άρχισες να ανακαλύπτεις την ηδονή, ακόμη και στον αυνανισμό, παραμένει ο ίδιος και στην ενήλικη ζωή. Εκπαιδεύεται το νευρικό σου σύστημα και πας να βρεις το ίδιο.

Βασίλης: Εγώ επειδή είχα μια πιο ρευστή σεξουαλικότητα έχω καταφέρει να μανιπουλάρω τον εαυτό μου να μην επιζητά αυτές τις πρώτες αναζητήσεις, ίσως γιατί ήταν αρκετά ταραγμένες και περιπετειώδες. Πιστεύω ότι υπάρχει η φυσική τάση για επανάληψη αλλά υπάρχουν κόλπα για να το ξεγελάσουμε όλο αυτό και να δημιουργήσουμε μια νέα έξη.

Κώστας: Θεωρώ το σεξ κάπως υπερτιμημένο.



Δέσποινα Χατζηπαυλίδου, Αλέξια Σαραντοπούλου, Βίκυ Κυριακούλάκου

Κώστας: Δεν ασχολούμαστε με το σεξ στην παράσταση. Ασχολούμαστε με ένα διαφορετικό τρόπο θεατρικής αναπαράστασης και κώδικα και το πώς τα πλάσματα υπάρχουν μέσα σε αυτό.

Βασίλης: Κάτι άλλο ψάχνουμε εδώ. Τον τρόπο που κάνουμε θέατρο. Αυτό είναι το βασικό θέμα.

Κώστας: Αλλιώς είναι το θεατρικό σύμπαν του Βασίλη. Δεν υπάρχει η σοβαρότητα και η καλλιέργεια των ηθοποιών, που με κουράζει ασχέτως πόσο εξαιρετικοί μπορεί να είναι

αυτοί. Αυτό το ότι πρέπει να τους θαυμάσουμε, να τους βάλουμε ψηλά δεν μου αρέσει. Εδώ τα πλάσματα είναι στο επίπεδο του κοινού. Τους νιώθεις κοντά σου.

Κώστας: Η πραγματική ζωή είναι ένα χάος. Αυτό το χάος φέρνει ο Βασίλης μέσα στις παραστάσεις. Η ζωή είναι ό,τι να 'ναι.

Βασίλης: Το χάος καλλιτεχνικά είναι πολύ χρήσιμο. Στη ζωή όλα χάος είναι και όλο προσπαθείς να τα βάλεις σε μία τάξη.

Κώστας: Με τα χρόνια μειώνεις το χάος για να αντέξεις τη ζωή. Ο Φρόνιτ είπε ότι μειώνουμε κάποιο μέρος της ηδονής για να κερδίσουμε ασφάλεια. Αλήθεια είναι.

Βασίλης: Έτσι είναι αλλά στεναχωρήθηκα τώρα που το άκουσα. Χαίρομαι τις εξαιρέσεις, χαίρομαι να τις βλέπω.

Κώστας: Με τα χρόνια θέλω την ησυχία μου. Τα σκουλήκια όλους θα μας φάνε, είτε υπήρξαμε ανήσυχοι είτε όχι.

Κώστας: Δεν υπάρχει σκοπός στη ζωή. Όσο και να το παλέψεις είναι μάταιη.

Βασίλης: Αυτό είναι κυνισμός.



Βασίλης: Και στην Παλαιά Διαθήκη που καταδικάζει τα Σόδομα και τα Γόμορρα τα περιγράφει με όλες τους τις λεπτομέρειες. Πάντα υπήρχε αυτός ο μηχανισμός που πυροδοτεί φαντασιώσεις / Κώστας: Θεωρώ το σεξ κάπως υπερτιμημένο.

Κώστας: Ο άνθρωπος έχει κάποια όρια. Αν το συνειδητοποιήσεις και ηρεμείς και γίνεσαι καλύτερος με τους δίπλα σου. Είναι περιορισμένες οι ζωές μας. Ακόμη κι εκείνη του Mick Jagger.

Βασίλης: Με τη ρουτίνα συμφιλιώνεσαι. Εκ των πραγμάτων. Δε γίνεται αλλιώς αλλά από την άλλη θέλεις κάπως και να το σπάσεις. Πρέπει να ισοσταθμίσεις τα υλικά σου για να φτιάχνεις την καθημερινότητά σου. Χρειάζεται μια τέχνη γι' αυτό. Είναι η τέχνη της ζωής.

Κώστας: Το πώς χειρίζεσαι την καθημερινότητά σου είναι η μεγαλύτερη σκηνοθεσία.

Κώστας: Η απελπισία είναι θυμός που ντρέπεται να εκφραστεί. Γνώμη μου.

Βασίλης: Είσαι τόσο σοφός;

Κώστας: Είμαι αυτός που αν έπαιζα σε τσόντα θα ήμουν ο απατημένος σύζυγος που βλέπει να του πηδούν τη γυναίκα και τρώει, και καλά από άγχος, τα νύχια του.

«Τα χρόνια της αθωότητας», Κείμενο: Δούκας Καπάνταης, Σκηνοθεσία: Βασίλης Νούλας. 11-26 Μαρτίου, 21:00, Αυστηρώς ακατάλληλο για ανηλίκους, Μικρή Σκηνή, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. Σκηνικά: Κώστας Τζημούλης, Κοστούμια: Νάνα Σαχίνη, Μουσική επί σκηνής: το κορίτσι κοιμάται, Φωτισμοί: Τάσος Παλαιορούτας, Βοηθός Σκηνοθέτη: Ελισάβετ Ξανθοπούλου. Ερμηνεύουν: Κώστας Κουτσολέλος, Βίκυ Κυριακουλάκου, Αλέξια Σαραντοπούλου, Δέσποινα Χατζηπαυλίδου.